I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2021/836 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2021

o spremembi Sklepa št. 1313/2013/EU o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 196 in točke (a) člena 322(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Mehanizem Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: mehanizem Unije), ki ga ureja Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), krepi sodelovanje med Unijo in državami članicami ter olajšuje usklajevanje na področju civilne zaščite, da bi se izboljšal odziv Unije na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek.

(2) Čeprav so za preventivo pred naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, ter pripravo in odzivanje nanje v prvi vrsti odgovorne države članice, mehanizem Unije, zlasti rescEU, spodbuja solidarnost med državami članicami v skladu s členom 3(3) Pogodbe o Evropski uniji. Mehanizem Unije krepi skupni odziv Unije na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, tako da vzpostavlja rezervne zmogljivosti, ki dopolnjujejo obstoječe zmogljivosti držav članic, kadar ni zadostnih zmogljivosti na nacionalni ravni, z omogočanjem učinkovitejše pripravljenosti in odzivanja ter s krepitvijo preventive pred nesrečami in pripravljenosti nanje. Ustrezna finančna sredstva so potrebna za vzpostavitev, uporabo in delovanje zmogljivosti rescEU ter za nadaljnji razvoj evropskega nabora civilne zaščite in kritje dodatnih stroškov, ki izhajajo iz nepovratnih sredstev za prilagajanje in delovanja zmogljivosti, dodeljenih evropskemu naboru civilne zaščite.

([1]) UL C 385, 13.11.2020, str. 1.
([2]) UL C 10, 11.1.2021, str. 66.
([3]) UL C 440, 18.12.2020, str. 150.
([4]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 27. aprila 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. maja 2021.
([5]) Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924).

(3) Izkušnje brez primere v zvezi s pandemijo COVID-19 so pokazale, da morajo biti Unija in države članice bolje pripravljene, da bi se lahko odzvale na izredne razmere velikega obsega, ki istočasno prizadenejo več držav članic, in da bi bilo treba okrepiti obstoječi pravni okvir na področju zdravja in civilne zaščite. Pandemija COVID-19 je tudi pokazala, da imajo lahko nesreče izjemno uničujoče posledice za zdravje ljudi, okolje, družbo in gospodarstvo. Med pandemijo COVID-19 je lahko Unija na podlagi določb Sklepa št. 1313/2013/EU za namene pripravljenosti in odziva na resno čezmejno nevarnost za zdravje hitro sprejela izvedbene določbe za razširitev zmogljivosti rescEU, tako da je vanje vključila zaloge zdravstvenih protiukrepov vključno s cepivi in terapevtiki ter medicinske opreme za intenzivno nego, osebno zaščitno opremo in laboratorijske potrebščine. Čas, ki je potreben za uporabo zmogljivosti bi lahko v prihodnje dodatno skrajšali s sprejetjem novih določb za okrepitev veljavnega pravnega okvira, da bi izboljšali učinkovitost dejavnosti na področju pripravljenosti in odziva, vključno s tem, da bi Komisiji omogočili, da pod posebnimi pogoji neposredno naroča potrebne zmogljivosti rescEU. Pomembno je tudi, da bodo dejavnosti rescEU ustrezno usklajene z nacionalnimi organi civilne zaščite.

(4) Komisijo so člani Evropskega sveta v njihovi skupni izjavi z dne 26. marca 2020 in Evropski parlament v resoluciji z dne 17. aprila 2020 o usklajenem ukrepanju EU za boj proti pandemiji COVID-19 in njenimi posledicami pozvali ([6]), naj pripravi predloge za ambicioznejši in obširnejši sistem obvladovanja kriz v Uniji.

(5) V Uniji in po svetu zaradi podnebnih sprememb prihaja do naravnih nesreč, ki so čedalje bolj pogoste, silovite in kompleksne, zato morajo biti države med seboj izjemno solidarne. Naravne nesreče, kot so gozdni požari, imajo lahko za posledico izgubo življenj, sredstev za preživljanje in biotske raznovrstnosti, povzročajo izpust velikih količin ogljikovih emisij in zmanjšanje zmogljivosti planeta za absorpcijo ogljika, zaradi česar so podnebne spremembe še večje. Zato je bistveno okrepiti preventivo pred nesrečami ter pripravljenost in odzivanje nanje ter poskrbeti, da bo mehanizem Unije – tudi v prehodnem obdobju za rescEU – vključeval zadostne zmogljivosti za ukrepanje v primeru gozdnih požarov in drugih podnebno pogojenih naravnih nesreč.

(6) Unija ostaja predana civilni zaščiti, ki upošteva različnost spolov, tudi z obravnavanjem določenih ranljivosti, in izmenjavi najboljših praks v zvezi z vprašanji povezanimi s spolom, ki se pojavijo med nesrečami in takoj po njih, vključno s podporo žrtvam nasilja na podlagi spola.

(7) Mehanizem Unije bi moral na podlagi načel solidarnosti in splošne dostopnosti kakovostnih zdravstvenih storitev ter osrednje vloge Unije pri hitrejšemu reševanju svetovnih zdravstvenih izzivov prispevati k boljši preventivi, pripravljenosti in odzivanju, tudi v primeru nujnih zdravstvenih razmer.

(8) Države članice se ob doslednem upoštevanju nacionalnih struktur spodbuja, naj zagotovijo ustrezno opremljenost in pripravljenost vseh vključenih v takojšnji odziv na nesreče.

(9) Za okrepitev sodelovanja pri odzivanju na nesreče bi bilo treba kolikor je mogoče racionalizirati upravne postopke, da se zagotovi hitro posredovanje.

(10) Da bi bili v prihodnosti bolje pripravljeni na nesreče, ki vplivajo na več držav članic, je treba nemudoma izvesti dejavnosti za okrepitev mehanizma Unije. Okrepljeni mehanizem Unije bi moral dopolnjevati politike in sklade Unije, ne bi pa smel biti nadomestilo za vključevanje odpornosti na nesreče v te politike in sklade.

(11) Podatki o izgubah, ki so jih povzročile nesreče, so ključni za zanesljivo oceno tveganj, razvoj z dokazi podprtih scenarijev možnih nesreč in izvajanje učinkovitih ukrepov za obvladovanje tveganja. Zato bi si morale države članice še naprej prizadevati, da bi izboljšale zbiranje podatkov o izgubah zaradi nesreč v skladu z zavezami, ki so jih že sprejele v okviru mednarodnih sporazumov, kot so Sendajski okvir za zmanjševanje tveganja nesreč 2015–2030, Pariški sporazum, sprejet na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ([7]), in agenda Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030.

([6]) Še ni objavljeno v Uradnem listu.
([7]) UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

(12) Da bi izboljšala odpornost in načrtovanje preventive pred nesrečami ter pripravljenosti in odziva nanje, bi se morala Unija še naprej zavzemati za naložbe v preventivo pred nesrečami v čezmejnem obsegu in v vseh sektorjih in za celovite pristope k obvladovanju tveganja, ki podpirajo preventivo in pripravljenost, ob upoštevanju pristopa, ki upošteva več možnih nevarnosti, ekosistemskega pristopa in verjetnih vplivov podnebnih sprememb, v tesnem sodelovanju z ustreznimi znanstvenimi skupnostmi, ključnimi gospodarskimi subjekti, regionalnimi in lokalnimi organi ter nevladnimi organizacijami, ki delujejo na tem področju, brez poseganja v uveljavljene mehanizme Unije za usklajevanje in pristojnosti držav članic. V ta namen bi morala Komisija sodelovati z državami članicami pri opredeljevanju in oblikovanju ciljev Unije za odpornost na nesreče na področju civilne zaščite kot nezavezujočega skupnega izhodišča v podporo dejavnostim na področju preventive in pripravljenosti v primeru nesreč s hudimi posledicami, ki imajo ali bi lahko imele večdržavne čezmejne učinke (tj. učinke na več držav, ne glede na to, ali imajo skupno mejo ali ne). Pri določitvi ciljev Unije za odpornost na nesreče bi bilo treba upoštevati takojšnje socialne posledice nesreč in potrebo, da se ohranijo kritične družbene funkcije.

(13) Redne ocene tveganja in analize scenarijev nesreč na nacionalni in po potrebi podnacionalni ravni so ključne za odkrivanje vrzeli v preventivi in pripravljenosti ter za krepitev odpornosti, tudi z uporabo sredstev Unije. Takšne ocene tveganj in analize scenarijev nesreč bi morale imeti poudarek na tveganjih, ki so specifična za zadevno regijo in bi morala po potrebi zajemati čezmejno sodelovanje.

(14) Pri oblikovanju ciljev Unije za odpornost na nesreče, s katerimi bi podprli dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti, bi morali posebno pozornost nameniti posledicam nesreč za ranljive skupine.

(15) Regionalni in lokalni organi imajo pomembno vlogo pri preventivi pred nesrečami in njihovem obvladovanju, njihove zmogljivosti pa se po potrebi vključijo v dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi Sklepa št. 1313/2013/EU, da bi čim bolj zmanjšali prekrivanje in povečali interoperabilnost. Zato je potrebno tudi čezmejno sodelovanje na lokalni in regionalni ravni, da bi razvili skupne sisteme opozarjanja za hitro posredovanje pred aktiviranjem mehanizma Unije. Podobno in ob upoštevanju nacionalnih struktur je pomembno prepoznati, da je treba lokalnim skupnostim po potrebi zagotoviti tehnično pomoč pri usposabljanju, da bi okrepile svoje zmogljivosti za prvi odziv. Prav tako je treba obveščati javnost o začetnih odzivnih ukrepih.

(16) Mehanizem Unije bi moral še naprej izkoriščati sinergije z okvirom Unije za odpornost kritičnih subjektov.

(17) Dodatno bi bilo treba okrepiti Center za usklajevanje nujnega odziva (v nadaljnjem besedilu: ERCC), kot operativni center na ravni Unije, ki deluje 24 ur na dan, sedem dni v tednu, in ima zmogljivosti, da v realnem času sledi in podpira operacije v različnih vrstah izrednih razmer v Uniji in zunaj nje. To bi moralo vključevati okrepljeno usklajevanje ERCC z nacionalnimi organi civilne zaščite v državah članicah ter z drugimi ustreznimi organi Unije. Delo ERCC je podprto s strokovnim znanjem, vključno s tistim, ki ga zagotavlja Skupno raziskovalno središče Evropske komisije.

(18) Mehanizem Unije bi moral izkoristiti vesoljsko infrastrukturo Unije, kot so evropski program za opazovanje Zemlje (Copernicus), Galileo, spremljanje razmer v vesolju in GOVSATCOM, ki zagotavljajo pomembna orodja na ravni Unije za odzivanje na notranje in zunanje izredne razmere. Sistemi obvladovanja izrednih razmer v okviru programa Copernicus zagotavljajo podporo ERCC v različnih fazah izrednih razmer, od zgodnjega opozarjanja in preprečevanja do odziva na nesreče in okrevanja. GOVSATCOM zagotavljajo zmogljivosti varnih satelitskih komunikacij, ki so posebej prilagojene potrebam vladnih uporabnikov pri obvladovanju izrednih razmer. Galileo je prva infrastruktura za globalno satelitsko navigacijo in določanje položaja, ki je posebej zasnovana za civilne namene v Evropi in po vsem svetu in se jo lahko uporablja na drugih področjih, kot so obvladovanje izrednih razmer, vključno z dejavnostmi zgodnjega opozarjanja. Ustrezne storitve Galileo vključujejo storitev za ravnanje v izrednih razmerah, ki z oddajanjem signalov pošilja opozorila v zvezi z naravnimi nesrečami ali nesrečami, ki jih povzroči človek, na določenih območjih. Države članice bi bilo treba spodbujati, da bi Galileo uporabljale, saj prinaša večje možnosti za reševanje življenj in za lažje usklajevanje izrednih dejavnosti. Kadar se odločijo, da jo bodo uporabile, morajo države članice za potrditev sistema opredeliti nacionalne organe, ki so pristojni za uporabo Galileo, in o teh organih uradno obvestiti Komisijo.

(19) Med pandemijo COVID-19 je bilo pomanjkanje zadostnih prevoznih in logističnih sredstev opredeljeno kot ključna ovira za države članice pri zagotavljanju ali prejemanju pomoči. Zato bi bilo treba prevozna in logistična sredstva opredeliti kot zmogljivosti rescEU. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Sklepa št. 1313/2013/EU bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da bi prevozna in logistična sredstva opredelila kot zmogljivosti rescEU, ter najela, zakupila ali drugače pogodbeno zagotovila takšne zmogljivosti, v obsegu, ki je potreben za odpravo vrzeli na področju prevoza in logistike. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]). Da bi imela Unija operativne zmogljivosti za hiter odziv na nesrečo velikega obsega, ki ima ali bi lahko imela večdržavne čezmejne učinke, ali na malo verjeten dogodek, ki ima velike posledice, bi morala imeti tudi v ustrezno utemeljenih nujnih primerih in po posvetovanju z državami članicami s sprejetjem izvedbenih aktov na podlagi nujnega postopka, ki se začnejo takoj uporabljati, možnost, da kupi, najame, zakupi ali drugače pogodbeno zagotovi materialna sredstva ter potrebne podporne storitve, opredeljene kot zmogljivosti rescEU, kadar teh sredstev in storitev države članice ne morejo takoj dati na voljo. To bi omogočilo Uniji, da se brez odlašanja odzove na izredne razmere, ki bi lahko imele velik vpliv na življenje ljudi, zdravje, okolje, lastnino ali kulturno dediščino ter hkrati prizadenejo več držav članic. Ta materialna sredstva ne zajemajo modulov, ekip in kategorij strokovnjakov, z njimi pa se želi zagotoviti podporo državam članicam, ki razmere ob nesrečah težko obvladujejo.

(20) Komisija bi morala pri nakupu, najemu, zakupu ali drugačni pogodbeni zmogljivosti rescEU razmisliti o uporabi zaupanja vrednih logističnih omrežij, s katerimi upravljajo različne mednarodne organizacije v Uniji, kot so skladišča ZN za humanitarni odziv, da bi najbolje izkoristili njihove dosedanje izkušnje. Agencije Unije, ki delujejo na tem področju, bi morale biti ustrezno vključene v zadevah, ki so povezane z mehanizmom Unije in spadajo v njihovo pristojnost, z njimi pa bi se bilo treba tudi ustrezno posvetovati. Pri opredelitvi, upravljanju in porazdelitvi zmogljivosti za odzivanje na nujne zdravstvene razmere je zlasti pomembno, da se po potrebi posvetuje z Evropsko agencijo za zdravila in Evropskim centrom za preprečevanje in obvladovanje bolezni.

(21) Za nacionalne namene bi se lahko uporabile zmogljivosti rescEU, ki so jih kupile, najele, zakupile ali kako drugače pogodbeno zagotovile države članice, vendar le, kadar se ne uporabljajo in niso potrebne za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije.

(22) Unija ima, kadar je to potrebno, interes za odzivanje na izredne razmere v tretjih državah. Zmogljivosti rescEU so v prvi vrsti vzpostavljene za uporabo kot varnostna mreža v Uniji, vendar bi se v ustrezno utemeljenih primerih in ob upoštevanju humanitarnih načel lahko uporabljale zunaj Unije. Odločitev o uporabi bi bilo treba sprejeti v skladu z veljavnimi določbami o odločitvah o uporabi zmogljivosti rescEU.

(23) V mehanizmu Unije bi bilo treba zagotoviti ustrezno geografsko porazdelitev rezerv, vključno v zvezi z osnovnimi zdravstvenimi protiukrepi in osebno zaščitno opremo, zlasti za odzivanje na malo verjetne nesreče z velikimi posledicami, v sinergiji in dopolnjevanju s Programom EU za zdravje, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2021/522 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]), Instrumentom za nujno pomoč, vzpostavljenim z Uredbo Sveta (EU) 2016/369 ([10]), Mehanizmom za okrevanje in odpornost, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]), ter drugimi politikami, programi in skladi Unije, ter po potrebi dopolnjeval ustvarjanje nacionalnih zalog na ravni Unije.

(24) Pandemija COVID-19 je pokazala, da sta ključnega pomena sistematično združevanje in izmenjava ustreznega znanja v vseh fazah cikla obvladovanja tveganja nesreč. Ta ugotovitev in izkušnje, ki so bile doslej pridobljene v procesu razvoja mreže znanja Unije na področju civilne zaščite kažejo, da bi bilo treba natančneje določiti njeno vlogo procesne enote v okviru mehanizma Unije.

([8]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([9]) Uredba (EU) 2021/522 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. marca 2021 o vzpostavitvi programa za ukrepe Unije na področju zdravja (Program EU za zdravje) za obdobje 2021–2027 in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 282/2014 (UL L 107, 26.3.2021, str. 1).

([10]) Uredba Sveta (EU) 2016/369 z dne 15. marca 2016 o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji (UL L 70, 16.3.2016, str. 1).

([11]) Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost (UL L 57, 18.2.2021, str. 17).

(25) Pridobitev potrebnih prevoznih in logističnih sredstev je bistvenega pomena, da se Uniji omogoči odzivanje na vse vrste izrednih razmer v Uniji in zunaj nje. Nujno je treba zagotoviti pravočasni prevoz in dostavo pomoči znotraj Unije, pa tudi izven nje in v Unijo. Prizadete države bi zato morale imeti možnost, da zaprosijo za pomoč zgolj v obliki prevoznih in logističnih sredstev.

(26) Sklep št. 1313/2013/EU določa finančna sredstva za mehanizem Unije, ki predstavljajo prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovodenju ([12]) za kritje odhodkov, povezanih s programom, do konca proračunskega obdobja 2014–2020. Ta finančna sredstva bi bilo treba od 1. januarja 2021, ki je datum začetka uporabe Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 ([13]), posodobiti, da bi odražala nove podatke iz navedene uredbe.

(27) V skladu z Uredbo Sveta (EU) 2020/2094 ([14]) o Instrumentu Evropske unije za okrevanje in v mejah sredstev, dodeljenih v okviru navedenega instrumenta, bi bilo treba izvesti ukrepe za okrevanje in odpornost v okviru mehanizma Unije, da se obravnava neprimerljiv vpliv krize, ki jo je povzročila pandemija COVID-19. Taki ukrepi bi morali zlasti vključevati ukrepe za povečanje ravni pripravljenosti Unije ter za omogočanje hitrega in učinkovitega odziva Unije v izrednih razmerah večjih razsežnosti, vključno z ukrepi kot so skladiščenje osnovnih zalog in medicinske opreme ter pridobitev potrebne infrastrukture za hitro odzivanje. Pri uporabi dodatnih sredstev bi bilo treba zagotoviti skladnost z roki iz Uredbe (EU) 2020/2094.

(28) Ob upoštevanju pomena boja proti podnebnim spremembam v skladu z zavezami Unije za izvajanje Pariškega sporazuma in zavezanosti ciljem Združenih narodov za trajnostni razvoj bi morale dejavnosti iz Sklepa št. 1313/2013/EU prispevati k doseganju splošnega cilja, v skladu s katerim bi vsaj 30 % skupnega zneska proračuna Unije in Instrumenta Evropske unije za okrevanje namenili za podpiranje podnebnih ciljev, in ambicije, da bi v letu 2024 7,5 % proračuna odražalo odhodke za biotsko raznovrstnost, v letih 2026 in 2027 pa 10 %, pri čemer je treba upoštevati obstoječa prekrivanja med podnebnimi cilji in cilji na področju biotske raznovrstnosti.

(29) Ker uporaba zmogljivosti rescEU za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije zagotavlja znatno dodano vrednost Unije z zagotavljanjem učinkovitega in hitrega odziva za ljudi v izrednih razmerah, bi bilo treba zagotoviti dodatne obveznosti za prepoznavnost, da bi državljani Unije in mediji o tem prejeli informacije ter da bi se tudi povečal ugled Unije. Nacionalni organi bi morali za posamezno posredovanje od Komisije prejeti komunikacijske smernice, da bi bila vloga Unije ustrezno javno predstavljena.

(30) Ob upoštevanju nedavnih operativnih izkušenj bi bilo treba razvojne stroške vseh zmogljivosti rescEU v celoti financirati iz proračuna Unije, da bi še krepili mehanizem Unije in zlasti poenostavili proces hitrega izvajanja rescEU.

(31) Da bi državam članicam pomagali tudi pri zagotavljanju pomoči zunaj Unije, bi bilo treba evropski nabor civilne zaščite dodatno okrepiti s sofinanciranjem operativnih stroškov odrejenih zmogljivosti na enaki ravni, ne glede na to, ali se uporabljajo znotraj ali zunaj Unije.

(32) Iz proračuna Unije bi moralo biti mogoče v celoti financirati prevoz tovora, logističnih sredstev in storitev, ki se uporabljajo kot zmogljivosti rescEU, znotraj Unije ali v Unijo iz tretjih držav, da bi zagotovili prožnost pri podpiranju držav članic s prevoznimi in logističnimi sredstvi, zlasti v primeru velikih nesreč.

([12]) UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

([13]) Uredba Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o določitvi večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 (UL L 433 I, 22.12.2020, str. 11).

([14]) Uredba Sveta (EU) 2020/2094 z dne 14. decembra 2020 o vzpostavitvi Instrumenta Evropske unije za okrevanje v podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 433 I, 22.12.2020, str. 23).

(33) Mehanizem Unije bi moral zagotavljati tudi pomoč pri prevozu, ki je potrebna v okoljskih nesrečah, z uporabo načela „onesnaževalec plača“, za kar so odgovorni pristojni nacionalni organi, v skladu s členom 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter v skladu z Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([15]).

(34) Da bi povečali prožnost in dosegli optimalno izvrševanje proračuna, bi bilo treba s to uredbo kot način izvrševanja proračuna določiti posredno upravljanje, kadar je to upravičeno glede na naravo in vsebino zadevne dejavnosti.

(35) V skladu s členom 193(2) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba) se nepovratna sredstva lahko dodelijo tudi za ukrepe, ki so se že začeli izvajati, pod pogojem, da vložnik lahko dokaže, da je bilo treba ukrep začeti izvajati pred podpisom sporazuma o nepovratnih sredstvih. Vendar pa stroški, nastali pred datumom vložitve vloge za nepovratna sredstva, niso upravičeni, razen v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih. Da pri zagotavljanju podpore Unije ne bi prihajalo do motenj, ki bi lahko škodovale interesom Unije, bi moralo biti v sklepu o financiranju za omejeno obdobje na začetku večletnega finančnega okvira 2021–2027in le v ustrezno utemeljenih primerih mogoče določiti, da so stroški, nastali v zvezi z ukrepi podprtimi na podlagi Sklepa št. 1313/2013/EU, ki so se že začeli izvajati, upravičeni od 1. januarja 2021, tudi če so nastali pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva.

(36) Zaradi spodbujanja predvidljivosti in dolgoročne uspešnosti bi morala Komisija pri izvajanju Sklepa št. 1313/2013/EU sprejeti letne ali večletne delovne programe, v katerih bi navedla načrtovane dodelitve. To bi moralo Uniji omogočiti večjo prožnost pri izvrševanju proračuna in s tem okrepiti dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti. Poleg tega bi bilo treba načrtovane bodoče dodelitve vsako leto predstaviti in obravnavati v odboru, ki pomaga Komisiji v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(37) Komisija v skladu s finančno uredbo poroča o izvrševanju proračuna mehanizma Unije.

(38) Za Sklep št. 1313/2013/EU se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih Evropski parlament in Svet sprejela na podlagi člena 322 PDEU. Ta pravila so določena v finančni uredbi in določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo preverjanje odgovornosti finančnih udeležencev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, vključujejo tudi splošni režim pogojenosti za zaščito proračuna Unije.

(39) Čeprav so ukrepi na področju preventive in pripravljenosti bistveni za povečanje odpornosti Unije na soočanje z naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, se pojava, časa in obsega nesreč ne da predvideti. Kot je pokazala nedavna kriza zaradi COVID-19, se lahko finančna sredstva, ki so potrebna za zagotovitev ustreznega odziva, iz leta v leto precej spreminjajo in bi morala biti takoj na voljo. Združevanje proračunskega načela predvidljivosti s potrebo po hitrem odzivanju na nove potrebe zato pomeni, da je treba prilagoditi finančno izvajanje delovnih programov. Zato je primerno, da se poleg dovoljenega prenosa odobritev iz člena 12(4) finančne uredbe dovoli prenos neporabljenih odobritev, ki so omejene na naslednje leto in so namenjene izključno dejavnostim pri odzivu.

([15]) Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

([16]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

(40) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]) ter uredbami Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ([18]), (Euratom, ES) št. 2185/96 ([19]) in (EU) 2017/1939 ([20]) se finančni interesi Unije zaščitijo s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo ukrepe v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, odpravljanjem in preiskovanjem nepravilnosti, tudi goljufij, z izterjavo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi z naložitvijo upravnih sankcij. Zlasti je v skladu z uredbama (Euratom, ES) št. 2185/96 in (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) pooblaščen za izvajanje upravnih preiskav, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije. Evropsko javno tožilstvo (EJT) je v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 pooblaščeno za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]). V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije, Komisiji, OLAF, Računskemu sodišču in, za tiste države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, EJT podeliti potrebne pravice in dostop ter zagotoviti, da vse tretje strani, ki so vključene v izvrševanje sredstev Unije, podelijo enakovredne pravice. Zato bi morali sporazumi s tretjimi državami in ozemlji ter z mednarodnimi organizacijami, ter tudi vse pogodbe ali sporazumi, ki izhajajo iz izvajanja Sklepa št. 1313/2013/EU, vsebovati določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče, EJT in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij, pregledov in inšpekcij na kraju samem v skladu z njihovimi pristojnostmi, ter zagotavljajo, da vse tretje osebe, ki so vključene v izvrševanje financiranja Unije, podelijo enakovredne pravice.

(41) Tretje države, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), so lahko v programih Unije udeležene v okviru sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ([22]), ki določa izvajanje programov na podlagi odločitve, sprejete na podlagi navedenega sporazuma. Tretje države lahko sodelujejo tudi na podlagi drugih pravnih instrumentov. V Sklep št. 1313/2013/EU bi bilo treba vnesti posebno določbo, s katero se od tretjih držav zahteva, da odgovornemu odredbodajalcu, OLAF in Računskemu sodišču podelijo potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti.

(42) Da bi zmogljivosti rescEU dobro delovale in da bi se mehanizem Unije učinkovito odzival na potrebe državljanov Unije, so bila med pandemijo COVID-19 dana na voljo dodatna finančna sredstva za financiranje dejavnosti v okviru mehanizma Unije. Uniji je treba dati potrebno prožnost, da se bo lahko učinkovito odzivala na nepredvidljivo naravo nesreč, hkrati pa zagotoviti določeno predvidljivost pri uresničevanju ciljev iz Sklepa št. 1313/2013/EU. Pri uresničevanju teh ciljev je treba doseči ustrezno ravnovesje. Da bi lahko posodobili odstotne deleže iz Priloge I v skladu s prednostnimi nalogami mehanizma Unije, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([23]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(43) Sklep št. 1313/2013/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

([17]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

([18]) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

([19]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

([20]) Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

([21]) Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

([22]) UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

([23]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(44) Da bi se na zadevnem področju politike zagotovila kontinuiteta pri nudenju podpore in omogočil začetek izvajanja od začetka večletnega finančnega okvira 2021–2027, bi morala ta uredba nujno začeti veljati čim prej in bi se morala uporabljati z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2021 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Sklep št. 1313/2013/EU se spremeni:

(1) v členu 1 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Mehanizem Unije zagotavlja predvsem zaščito ljudi, pa tudi okolja in premoženja, vključno s kulturno dediščino, ob vseh vrstah naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, tudi posledicah terorizma, ter ob tehnoloških, radioloških ali okoljskih nesrečah, onesnaževanju morja, hidrogeološki nestabilnosti in izrednih zdravstvenih razmerah, ki se zgodijo v Uniji ali zunaj nje. V primeru posledic terorističnih dejanj ali radioloških nesreč, lahko mehanizem Unije krije le dejavnosti na področju pripravljenosti in odziva.

3. Mehanizem Unije s praktičnim sodelovanjem in usklajevanjem spodbuja solidarnost med državami članicami, brez poseganja v njihovo osnovno odgovornost, da zaščitijo ljudi, okolje in premoženje, vključno s kulturno dediščino, na lastnem ozemlju pred nesrečami ter zagotovijo zadostne zmožnosti lastnih sistemov za obvladovanje nesreč, kar jim omogoča preventivo in ustrezno ter dosledno ukrepanje ob nesrečah, katerih naravo in obseg je mogoče razumno pričakovati in biti pripravljen nanje.“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) lajšanje hitrega in učinkovitega odziva ob nesrečah ali grožnjah nesreč, tudi s sprejetjem ukrepov za blažitev takojšnih posledic nesreč, in spodbujanje držav članic pri prizadevanjih za odpravo birokratskih ovir;“;

(b) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) napredek pri dvigu ravni pripravljenosti na nesreče: merjen s količino odzivnih zmogljivosti, ki so del evropskega nabora civilne zaščite, glede na ciljne zmogljivosti iz člena 11, s številom modulov, registriranih v skupnem komunikacijskem in informacijskem sistemu za nujne primere (CECIS), ter s količino zmogljivosti rescEU, vzpostavljenih za zagotavljanje pomoči v težko obvladljivih razmerah;“;

(3) v členu 4 se vstavi naslednja točka:

„4a. „cilji Unije za odpornost na nesreče“ pomeni nezavezujoče cilje, vzpostavljene na področju civilne zaščite za podporo dejavnostim na področju preventive in pripravljenosti, katerih namen je izboljšati sposobnost Unije in njenih držav članic, da prenesejo posledice nesreče, ki ima ali bi lahko imela večdržavne čezmejne učinke;“;

(4) v členu 5 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) pripravi in redno posodablja medsektorski pregled ter prikaz tveganj za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, s katerimi bi se lahko soočila Unija, vključno s tveganji nesreč, ki imajo ali bi lahko imele večdržavne čezmejne učinke, pri čemer uporabi usklajen pristop na področjih različnih politik, na katerih je mogoče obravnavati preventivo pred nesrečami ali vplivati nanjo, ter ustrezno upošteva verjetne posledice podnebnih sprememb;“;

(b) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) v skladu z roki iz točke (d) člena 6(1) redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri izvajanju člena 6;“;

(5) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) nadalje razvijajo in izpopolnijo načrtovanje za obvladovanje tveganj nesreč na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni, tudi v smislu čezmejnega sodelovanja, pri čemer upoštevajo cilje Unije za odpornost na nesreče iz odstavka 5, potem ko bodo določeni, in tveganja, povezana z nesrečami, ki imajo ali bi lahko imele večdržavne čezmejne učinke;";

(ii) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) Komisiji dajo na voljo povzetek ustreznih elementov ocen iz točk (a) in (b) s poudarkom na ključnih tveganjih. Države članice pri ključnih tveganjih s čezmejnimi posledicami in tveganjih, povezanih z nesrečami, ki imajo ali bi lahko imele večdržavne čezmejne učinke, po potrebi pa tudi tveganjih z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, opišejo prednostne ukrepe na področju preventive in pripravljenosti. Povzetek predložijo Komisiji do 31. decembra 2020, nato pa vsaka tri leta in ob vsaki večji spremembi;

(e) prostovoljno sodelujejo pri medsebojnih pregledih ocenjevanja zmožnosti obvladovanja tveganj;

(f) v skladu z mednarodnimi zavezami izboljšajo zbiranje podatkov o izgubah zaradi nesreč na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni, da se zagotovi priprava z dokazi podprtih scenarijev, kot je navedeno v členu 10(1), in ugotavljanje vrzeli pri zmogljivostih za odzivanje na nesreče.";

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Komisija bi morala v sodelovanju z državami članicami vzpostaviti in oblikovati cilje Unije za odpornost na nesreče na področju civilne zaščite in sprejeti priporočila, da se opredelijo kot nezavezujoče skupno izhodišče v podporo dejavnostim na področju preventive in pripravljenosti na nesreče, ki imajo ali bi lahko imele večdržavne čezmejne učinke. Ti cilji temeljijo na sedanjih in daljnosežnih scenarijih, vključno s posledicami podnebnih sprememb na tveganja nesreč, na podatkih o preteklih dogodkih in na medsektorski oceni učinka, s posebnim poudarkom na ranljivih skupinah. Pri oblikovanju ciljev Unije za odpornost na nesreče Komisija upošteva ponavljajoče se nesreče, ki prizadenejo države članice in jim predlaga, da sprejmejo posebne ukrepe za krepitev odpornosti na takšne nesreče, vključno z vsemi ukrepi, ki se izvajajo s sredstvi Unije.";

(6) člena 7 in 8 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 7

Center za usklajevanje nujnega odziva

1. Ustanovi se center za usklajevanje nujnega odziva (ERCC). ERCC zagotavlja operativne zmogljivosti neprekinjeno 24 ur na dan, sedem dni v tednu, ter ga države članice in Komisija uporabljajo za izpolnjevanje ciljev mehanizma Unije.

ERCC zlasti v realnem času usklajuje, spremlja in podpira odziv na izredne razmere na ravni Unije. ERCC tesno sodeluje z nacionalnimi organi civilne zaščite in ustreznimi organi Unije pri spodbujanju medsektorskega pristopa k obvladovanju nesreč.

2. ERCC ima za obravnavanje širokega nabora izrednih razmer v Uniji in zunaj nje dostop do operativnih, analitičnih, spremljevalnih in komunikacijskih zmožnosti ter do zmožnosti za obdelavo informacij.

Člen 8

Dejavnosti Komisije na področju splošne pripravljenosti

1. Komisija izvaja naslednje dejavnosti na področju pripravljenosti:

(a) vodi ERCC;

(b) vodi CECIS, da je omogočena komunikacija in izmenjava informacij med ERCC in kontaktnimi točkami držav članic;

(c) sodeluje z državami članicami, da bi:

(i) razvila transnacionalne sisteme za odkrivanje in zgodnje opozarjanje, ki so v interesu Unije, za ublažitev takojšnjih učinkov nesreč;

(ii) bolje povezala obstoječe transnacionalne sisteme za odkrivanje in zgodnje opozarjanje na podlagi pristopa, ki upošteva več možnih nevarnosti, da bi čim bolj skrajšala čas za odzivanje na nesreče;

(iii) ohranila in nadalje razvila situacijsko zavedanje in analitične zmožnosti;

(iv) spremljala nesreče in, kadar je to ustrezno, vplive podnebnih sprememb, in svetovala na podlagi znanstvenih spoznanj o njih;

(v) pretvorila znanstvene informacije v operativne informacije;

(vi) ustvarila, ohranila in oblikovala evropska znanstvena partnerstva za obravnavo naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, ta pa bi nato morala spodbujati povezovanje med nacionalnimi sistemi za zgodnje opozarjanje in alarmiranje ter povezovanje takšnih sistemov z ERCC in CECIS;

(vii) podpirala prizadevanja držav članic in pooblaščenih mednarodnih organizacij z znanstvenimi spoznanji, inovativnimi tehnologijami in strokovnim znanjem, kadar države članice in takšne organizacije nadalje razvijajo svoje sisteme zgodnjega opozarjanja, tudi prek mreže znanja Unije na področju civilne zaščite iz člena 13.“;

(d) vzpostavila in vodila zmožnost za mobilizacijo in napotitev strokovnih ekip, odgovornih za:

(i) oceno potreb, ki jih je mogoče obravnavati v okviru mehanizma Unije, v državi članici ali tretji državi, ki zaprosi za pomoč,

(ii) kadar je potrebno, olajševanje usklajevanja pomoči pri odzivu na nesreče na terenu in vzdrževanje stikov s pristojnimi organi države članice ali tretje države, ki zaprosi za pomoč, in

(iii) strokovno podporo državi članici ali tretji državi, ki zaprosi za pomoč, pri dejavnostih na področju preventive, pripravljenosti ali odziva;

(e) zagotavlja in vzdržuje zmožnost za logistično podporo strokovnim ekipam iz točke (d);

(f) razvija in vzdržuje omrežje usposobljenih strokovnjakov iz držav članic, ki so lahko v kratkem času na voljo za pomoč ERCC pri spremljanju informacij in olajševanju usklajevanja;

(g) olajšuje usklajevanje pri predhodnem razmeščanju zmogljivosti držav članic za odziv na nesreče v Uniji;

(h) podpira prizadevanja za izboljšanje interoperabilnosti modulov in drugih odzivnih zmogljivosti, pri čemer upošteva najboljše prakse na ravni držav članic in na mednarodni ravni;

(i) v okviru svojih pristojnosti izvede potrebne dejavnosti za olajševanje podpore države gostiteljice, vključno s smernicami o podpori države gostiteljice, ki jih pripravi in posodablja na podlagi operativnih izkušenj ter v sodelovanju z državami članicami;

(j) v okviru prostovoljnih medsebojnih pregledov podpira vzpostavitev programov za ocenjevanje strategij pripravljenosti držav članic, ki temeljijo na vnaprej določenih merilih, na podlagi katerih bo mogoče pripraviti priporočila za zvišanje ravni pripravljenosti Unije;

(k) v tesnem sodelovanju z državami članicami izvede dodatne podporne in dopolnilne dejavnosti na področju pripravljenosti, za dosego cilja iz točke (b) člena 3(1), in

(l) podpira države članice, če za to zaprosijo, pri nesrečah, ki se zgodijo na njihovem ozemlju, tako da jim nudi možnost uporabe evropskih znanstvenih partnerstev za ciljno usmerjene znanstvene analize. Analize, ki iz tega izhajajo, se lahko posredujejo prek CECIS v soglasju s prizadetimi državami članicami.

2. Komisija lahko na zahtevo države članice, tretje države ali Združenih narodov ali njihovih agencij na teren pošlje strokovno ekipo in tako svetuje o ukrepih na področju pripravljenosti.“;

(7) v členu 9 se doda naslednji odstavek:

„10. Kadar storitve v izrednih razmerah zagotavljajo Galileo, Copernicus, GovSatCom ali druge komponente Vesoljskega programa, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta (*), se lahko vsaka država članica odloči, da jih bo uporabila.

Kadar se država članica odloči, da bo uporabila storitve sistema, ki jih ponuja Galileo za ukrepanje v izrednih razmerah iz prvega pododstavka, mora določiti, kateri nacionalni organi bodo pooblaščeni za njihovo uporabo, in Komisiji uradno sporočiti imena teh organov.

(*) Uredba (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi Vesoljskega programa Unije in ustanovitvi Agencije Evropske unije za vesoljski program ter razveljavitvi uredb (EU) št. 912/2010, (EU) št. 1285/2013 in (EU) št. 377/2014 ter Sklepa št. 541/2014/EU (UL L 170, 12.5.2021, str. 69).“;

(8) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Priprava scenarijev in načrtovanje obvladovanja nesreč

1. Komisija in države članice si skupaj prizadevajo za izboljšanje načrtovanja medsektorskega obvladovanja tveganja nesreč na ravni Unije, in sicer za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, ki imajo ali bi lahko imele večdržavne čezmejne učinke, vključno z negativnimi posledicami podnebnih sprememb. To načrtovanje vključuje pripravo scenarijev na ravni Unije za preventivo pred nesrečami ter pripravljenost in odzivanje nanje, ob upoštevanju dela, opravljenega v zvezi s cilji Unije za odpornost na nesreče iz člena 6(5), in dela mreže znanja Unije na področju civilne zaščite iz člena 13 ter na podlagi:

(i) ocen tveganj iz točke (a) člena 6(1);

(ii) pregleda tveganj iz točke (c) člena 5(1);

(iii) ocene zmožnosti za obvladovanje tveganj iz točke (b) člena 6(1), ki jo opravijo države članice;

(iv) razpoložljivih podatkov o izgubah zaradi nesreč iz točke (f) člena 6(1);

(v) prostovoljne izmenjave obstoječih informacij o načrtovanju obvladovanja tveganj nesreč na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;

(vi) popisa sredstev; in

(vii) izdelave načrtov za uporabo odzivnih zmogljivosti.

2. Komisija in države članice pri načrtovanju operacij za odziv na humanitarno krizo zunaj Unije opredelijo in spodbujajo sinergije med pomočjo civilne zaščite in financiranjem humanitarne pomoči, ki jo zagotavljajo Unija in države članice.“;

(9) v členu 11 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija na podlagi ugotovljenih tveganj, celotnih zmogljivosti in vrzeli ter vsake obstoječe priprave scenarijev iz člena 10(1) z izvedbenimi akti opredeli vrste in določi število ključnih odzivnih zmogljivosti, ki so potrebne za evropski nabor civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: ciljne zmogljivosti). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2).

Komisija v sodelovanju z državami članicami spremlja napredek pri doseganju ciljnih zmogljivosti, določenih v izvedbenih aktih iz prvega pododstavka tega odstavka, in ugotovi, ali obstajajo potencialno znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v evropskem naboru civilne zaščite. Kadar se take vrzeli ugotovijo, Komisija preuči, ali so potrebne zmogljivosti državam članicam na voljo zunaj evropskega nabora civilne zaščite. Komisija države članice spodbuja, naj odpravijo znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v evropskem naboru civilne zaščite. Države članice lahko pri tem podpre v skladu s členom 20 ter točko (i) člena 21(1) in členom 21(2).“;

(10) v členu 12 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Komisija z izvedbenimi akti opredeli zmogljivosti, ki tvorijo rescEU, med drugim na podlagi katere koli obstoječe priprave scenarijev iz člena 10(1), pri čemer upošteva ugotovljena in nastajajoča tveganja, celotne zmogljivosti in vrzeli na ravni Unije, zlasti na področjih gašenja gozdnih požarov iz zraka, kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih nesreč, nujne medicinske pomoči ter prevoza in logistike. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2). Komisija redno posodablja informacije o vrsti in številu zmogljivosti rescEU in jih da neposredno na voljo Evropskemu parlamentu in Svetu.

3. Zmogljivosti rescEU se lahko kupijo, najamejo, zakupijo ali kako drugače pogodbeno zagotovijo s strani držav članic.

3a. Zmogljivosti rescEU, opredeljene z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2), lahko Komisija najame, zakupi ali drugače pogodbeno zagotovi v obsegu, ki je potreben za odpravo vrzeli na področju prevoza in logistike.

3b. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih lahko Komisija kupi, najame, zakupi ali drugače pogodbeno zagotovi zmogljivosti, določene z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu z nujnim postopkom iz člena 33(3). Ti izvedbeni akti:

(i) določijo potrebno vrsto in količino materialnih sredstev in vse potrebne omogočitvene podporne storitve, ki so že opredeljene kot zmogljivosti rescEU, in/ali

(ii) opredelijo dodatna materialna sredstva in vse potrebne omogočitvene podporne storitve kot zmogljivosti rescEU ter določijo potrebno vrsto in količino teh zmogljivosti.

3c. Kadar Komisija kupi, najame, zakupi ali drugače pogodbeno zagotovi zmogljivosti rescEU, se uporabljajo finančna pravila Unije. Kadar države članice kupijo, najamejo, zakupijo ali kako drugače pogodbeno zagotovijo zmogljivosti rescEU, jim Komisija lahko dodeli neposredna nepovratna sredstva brez razpisa za zbiranje predlogov. Komisija in vse države članice, ki to želijo, lahko sodelujejo v postopku za skupno javno naročanje, ki se izvede v skladu s členom 165 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba), da bi pridobile zmogljivosti rescEU.

Zmogljivosti rescEU gostijo tiste države članice, ki te zmogljivosti kupijo, najamejo, zakupijo ali kako drugače pogodbeno zagotovijo.

_____

(*) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).“;

(11) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Mreža znanja Unije na področju civilne zaščite

1. Komisija vzpostavi mrežo znanja Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: mreža), ki združuje, obdeluje in razširja znanje in informacije v zvezi z mehanizmom Unije na podlagi pristopa, ki upošteva več možnih nevarnosti in vključuje ustrezne akterje civilne zaščite in obvladovanja nesreč, centre odličnosti, univerze in raziskovalce.

Komisija prek mreže ustrezno upošteva strokovno znanje, ki je na voljo v državah članicah, na ravni Unije, drugih mednarodnih organizacij in subjektov, tretjih držav in organizacij, ki so dejavne na terenu.

Komisija in države članice spodbujajo uravnoteženo zastopanost spolov pri vzpostavitvi in delovanju mreže.

Komisija prek mreže podpira usklajenost postopkov načrtovanja in odločanja, tako da olajšuje stalne izmenjave znanja in informacij z vključevanjem vseh področij dejavnosti v okviru mehanizma Unije.

V ta namen Komisija prek mreže med drugim:

(a) vzpostavi in vodi program za usposabljanje in urjenje osebja civilne zaščite in osebja za obvladovanje nesreč na področju preventive pred nesrečami, pripravljenosti in odziva nanje. Program je osredotočen in spodbuja izmenjavo najboljših praks na področju civilne zaščite in obvladovanja nesreč, tudi tistih, ki so posledica podnebnih sprememb, vključuje pa tudi skupne tečaje in sistem izmenjav strokovnega znanja na področju obvladovanja nesreč, vključno z izmenjavami strokovnjakov in izkušenih prostovoljcev ter napotitvami strokovnjakov iz držav članic.

Namen programa usposabljanja in urjenja je izboljšati usklajevanje, združljivost in komplementarnost zmogljivosti iz členov 9, 11 in 12, pa tudi usposobljenost strokovnjakov iz točk (d) in (f) člena 8(1);

(b) vzpostavi in vodi program za razširjanje izkušenj, pridobljenih pri izvajanju dejavnosti civilne zaščite v okviru mehanizma Unije, vključno z vidiki celotnega cikla obvladovanja nesreč, da bi zagotovili široko podlago za učne procese in nadgradnjo znanja. Program vključuje:

(i) spremljanje, analizo in evalvacijo vseh ustreznih dejavnosti civilne zaščite v okviru mehanizma Unije;

(ii) spodbujanje uveljavljanja pridobljenih izkušenj v praksi, za ustvarjanje temelja za načrtovanje dejavnosti v okviru cikla obvladovanja nesreč; in

(iii) izdelavo metod in orodij za zbiranje, analiziranje, spodbujanje in uveljavljanje pridobljenih izkušenj.

Navedeni program po potrebi zajema izkušnje, pridobljene pri intervencijah zunaj Unije za iskanje povezav in sinergij med pomočjo, ki se zagotavlja v okviru mehanizma Unije in humanitarnim odzivom;

(c) spodbuja raziskave in inovacije ter pospešuje uvajanje in uporabo ustreznih novih pristopov ali tehnologij ali obojega za namen mehanizma Unije.

(d) vzpostavi in vzdržuje spletno platformo mreže, ki podpira in lajša izvajanje različnih nalog iz točk (a), (b) in (c).

2. Komisija pri opravljanju nalog iz odstavka 1 upošteva zlasti potrebe in interese držav članic, ki se soočajo s tveganji za nesreče podobne narave, kot tudi potrebo po krepitvi zaščite biotske raznovrstnosti in kulturne dediščine.

3. Komisija krepi sodelovanje pri usposabljanju ter spodbuja izmenjavo znanja in izkušenj med mrežo in mednarodnimi organizacijami ter tretjimi državami, zlasti da bi prispevala k izpolnjevanju mednarodnih obveznosti, predvsem tistih iz Sendajskega okvira za zmanjšanje tveganja nesreč 2015–2030.“;

(12) v členu 14(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

“1. Ob nesreči v Uniji, ki ima ali bi lahko imela večdržavne čezmejne posledice ali ki prizadene ali bi lahko prizadela druge države članice, ali če nesreča grozi, država članica, v kateri se je nesreča zgodila ali se bo verjetno zgodila, brez odlašanja uradno obvesti države članice, ki bi jih nesreča lahko prizadela, pa tudi Komisijo, kadar bi nesreča lahko imela znatne posledice.“;

(13) v členu 15(3) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) skupaj s prizadeto državo članico zbere in analizira preverjene informacije o razmerah da se vzpostavi skupno zavedanje o razmerah in skupen odziv nanje, in te informacije razpošlje neposredno državam članicam;“;

(14) v členu 17 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Komisija lahko izbere, imenuje in pošlje na teren strokovno ekipo, ki jo sestavljajo strokovnjaki iz držav članic:

(a) na prošnjo za izvedenska mnenja o preventivi v skladu s členom 5(2);

(b) na prošnjo za izvedenska mnenja o pripravljenosti v skladu s členom 8(2);

(c) ob nesrečah v Uniji iz člena 15(5);

(d) ob nesrečah zunaj Unije iz člena 16(3).

Zaradi podpore ekipi in lažjih stikov z ERCC se lahko ekipi pridružijo tudi strokovnjaki Komisije in drugih služb Unije. Zaradi krepitve sodelovanja in lažje priprave skupnih ocen se lahko v ekipo vključijo tudi strokovnjaki, ki jih vanje napotijo agencije Združenih narodov ali druge mednarodne organizacije.

Kadar je to potrebno zaradi operativne učinkovitosti, lahko Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami olajša vključevanje dodatnih strokovnjakov z njihovo napotitvijo ter tehnično in znanstveno podporo ter z uporabo specializiranega znanstvenega, nujnega medicinskega in sektorskega strokovnega znanja.

2. Postopek za izbiro in imenovanje strokovnjakov je sledeč:

(a) države članice imenujejo strokovnjake, za katere so odgovorne in ki jih je mogoče razporediti v strokovne ekipe;

(b) Komisija izbere strokovnjake in vodje teh ekip na podlagi njihove usposobljenosti in izkušenj, vključno z doseženo ravnjo usposobljenosti v okviru usposabljanja mehanizma Unije, predhodnih izkušenj z misij v okviru mehanizma Unije in drugih dejavnosti v zvezi z mednarodno pomočjo; izbor temelji tudi na drugih merilih, vključno z znanjem jezikov, da se zagotovi, da ima ekipa kot celota potrebne spretnosti in znanja v posamezni situaciji;

(c) Komisija imenuje strokovnjake in vodje ekip za misijo v soglasju z državo članico, ki jih predlaga.

Komisija uradno obvesti države članice o dodatni strokovni podpori, ki se zagotovi v skladu z odstavkom 1.“;

(15) člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 18*

Prevoz in oprema

1. Ob nesrečah v Uniji ali zunaj nje lahko Komisija pomaga državam članicam pri dostopu do opreme ali prevoznih in logističnih sredstev, tako da:

(a) zagotavlja in izmenjuje informacije o opremi ter o prevoznih in logističnih sredstvih, ki jih lahko dajo na voljo države članice, da bi se tako olajšalo združevanje tovrstne opreme ali prevoznih in logističnih sredstev;

(b) oblikuje kartografski material za hitro uporabo in mobilizacijo sredstev, zlasti ob upoštevanju posebnosti čezmejnih regij, z namenom spoprijemanja z večdržavnimi čezmejnimi tveganji;

(c) pomaga državam članicam pri identifikaciji prevoznih in logističnih sredstev, ki so lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgom, in olajševanju dostopa do takšnih virov ali

(d) pomaga državam članicam pri identifikaciji opreme, ki je lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgom.

2. Komisija lahko prevozna in logistična sredstva, ki jih dajo na voljo države članice, dopolni z dodatnimi sredstvi ter tako zagotovi hiter odziv na nesreče.

3. Pomoč, za katero zaprosi država članica ali tretja država, lahko zajema samo prevozna in logistična sredstva za odziv na nesreče z reševalnimi sredstvi ali opremo, ki jo v tretji državi javno naroči država članica ali tretja država prosilka.“;

(16) člen 19 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Finančna sredstva za izvajanje mehanizma Unije v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2027 znašajo 1 263 000 000 EUR v tekočih cenah.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Odobritve iz povračil upravičencev za odziv pomenijo namenske prejemke v smislu člena 21(5) finančne uredbe.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Finančna sredstva iz odstavkov 1 in 1a tega člena in iz člena 19a se lahko uporabijo tudi za kritje izdatkov v zvezi s pripravami, spremljanjem, nadziranjem, revizijo in evalvacijo, ki so potrebni za vodenje mehanizma Unije in za izpolnitev njegovih ciljev.

Takšni odhodki lahko zlasti zajemajo študije, srečanja strokovnjakov, dejavnosti obveščanja in komuniciranja, vključno z institucionalnim sporočanjem v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije, če so povezane s splošnimi cilji mehanizma Unije, izdatke, povezane z omrežji informacijske tehnologije, katerih glavna dejavnost je obdelava in izmenjava informacij, vključno z njihovimi povezavami z obstoječimi ali prihodnjimi sistemi, zasnovanimi za spodbujanje medsektorske izmenjave podatkov, in povezano opremo, ter vse druge izdatke za tehnično in administrativno pomoč, ki jih ima Komisija pri vodenju programa.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Finančna sredstva iz odstavka 1a tega člena in znesek iz člena 19a(1) se v obdobju 2021–2027 razdelijo v skladu z odstotnimi deleži in načeli iz Priloge I.“;

(e) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija razčlenitev iz Priloge I oceni na podlagi rezultatov evalvacije iz člena 34(3).“;

(f) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar je to potrebno za odzivanje na nesreče iz izredno nujnih razlogov ali zaradi nepričakovanih dogodkov, ki vplivajo na izvrševanje proračuna ali vzpostavitev zmogljivosti rescEU, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 30 za spremembo Priloge I v okviru razpoložljivih proračunskih sredstev in v skladu s postopkom iz člena 31.“;

(17) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 19a*

Sredstva iz Instrumenta Evropske unije za okrevanje

1. Ukrepi iz točk (d) in (e) člena 1(2) Uredbe Sveta (EU) 2020/2094 (*) se izvajajo v okviru tega sklepa prek odhodkov v znesku do 2 056 480 000 EUR v tekočih cenah iz točke (a)(iii) člena 2(2) navedene uredbe v cenah iz leta 2018 ob upoštevanju člena 3(3), (4), (7) in (9) navedene uredbe.

2. Znesek iz odstavka 1 tega člena je zunanji namenski prejemek v smislu člena 3(1) Uredbe (EU) 2020/2094.

3. Ukrepi iz odstavka 1 tega člena so upravičeni do finančne pomoči v skladu s pogoji iz tega sklepa in se izvajajo ob doslednem spoštovanju ciljev Uredbe (EU) 2020/2094.

4. Brez poseganja v pogoje za upravičenost dejavnosti v korist tretjih držav iz tega sklepa se lahko finančna pomoč iz tega člena tretji državi dodeli le, kadar se ta pomoč izvaja ob doslednem spoštovanju ciljev Uredbe (EU) 2020/2094, ne glede na to, ali ta tretja država sodeluje v mehanizmu Unije ali ne.

(*) Uredba Sveta (EU) 2020/2094 z dne 14. decembra 2020 o vzpostavitvi Instrumenta Evropske unije za okrevanje v podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 433I, 22.12.2020, str. 23).“;

(18) člen 20a se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 20a*

Prepoznavnost in odlikovanja

1. Prejemniki sredstev Unije ter upravičenci do zagotovljene pomoči z zagotavljanjem skladnih, učinkovitih in sorazmernih informacij različnim ciljnim skupinam, tudi medijem in javnosti, navedejo izvor teh sredstev in zagotovijo prepoznavnost financiranja Unije, zlasti pri promoviranju dejavnosti in njihovih rezultatov.

Vsako financiranje ali pomoč, zagotovljena na podlagi tega sklepa, mora imeti ustrezno prepoznavnost, v skladu s smernicami, ki jih Komisija izda za posamezne intervencije. Države članice zlasti zagotovijo, da javno komuniciranje o operacijah, ki se financirajo v okviru mehanizma Unije:

(a) vključuje ustrezna sklicevanja na mehanizem Unije;

(b) zagotavlja vizualno znamčenje zmogljivosti, ki jih financira ali sofinancira mehanizem Unije;

(c) zagotavlja dejavnosti z uporabo emblema Unije;

(d) o podrobnostih podpore Unije proaktivno obvešča nacionalne medije in deležnike, pa tudi prek lastnih komunikacijskih kanalov ter

(e) podpira komunikacijske dejavnosti Komisije v zvezi s temi operacijami.

Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo za nacionalne namene iz člena 12(5), države članice na način, določen v prvem pododstavku tega odstavka, potrdijo izvor teh zmogljivosti in zagotovijo prepoznavnost financiranja Unije, uporabljenega za njihov nakup.

2. Komisija izvaja informacijske in komunikacijske dejavnosti v zvezi s tem sklepom, ukrepi, izvedenimi na podlagi tega sklepa, in doseženimi rezultati ter podpira države članice pri njihovih komunikacijskih dejavnostih. Finančna sredstva, dodeljena temu sklepu, prispevajo tudi h korporativnemu komuniciranju o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so te prednostne naloge povezane s cilji iz člena 3(1).

3. Komisija podeljuje medalje kot izraz priznanja in zasluge za dolgotrajno predanost in izjemen prispevek k mehanizmu Unije.“;

(19) člen 21 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (g) nadomesti z naslednjim:

„(g) razvijanje načrtovanja za obvladovanje tveganja nesreč iz člena 10.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Finančna pomoč za dejavnosti iz točke (j) odstavka 1 krije vse stroške, potrebne za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka. Kategorije upravičenih stroškov, potrebnih za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU, so določene v Prilogi Ia.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 30 za spremembo Priloge Ia v zvezi s kategorijami upravičenih stroškov.

3a. Finančna pomoč iz tega člena se lahko izvaja z večletnimi delovnimi programi. Za dejavnosti, ki trajajo več kot eno leto, se lahko proračunske obveznosti razdelijo na letne obroke.“;

(c) odstavek 4 se črta;

(20) v členu 22 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) podpiranje držav članic pri dostopu do opreme ter prevoznih in logističnih sredstev ob nesrečah, kot je navedeno v členu 23, in“;

(21) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Upravičene dejavnosti, povezane z opremo in operacijami

1. Za omogočanje dostopa do opreme ter prevoznih in logističnih sredstev v okviru mehanizma Unije, so do finančne pomoči upravičene naslednje dejavnosti:

(a) zagotavljanje in izmenjava informacij o opremi ter prevoznih in logističnih sredstvih, ki se jih države članice odločijo dati na voljo, da bi se olajšalo združevanje tovrstne opreme ali prevoznih in logističnih sredstev;

(b) pomoč državam članicam pri identifikaciji prevoznih in logističnih sredstev, ki so lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgom in olajševanju dostopa do takih sredstev;

(c) pomoč državam članicam pri identifikaciji opreme, ki je lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgom;

(d) financiranje prevoznih in logističnih sredstev za zagotovitev hitrega odziva na nesreče. Takšne dejavnosti so upravičene do finančne podpore samo, če so izpolnjena naslednja merila:

(i) prošnja za pomoč v okviru mehanizma Unije je vložena v skladu s členoma 15 in 16;

(ii) dodatna prevozna in logistična sredstva so potrebna za zagotovitev učinkovitosti odziva na nesreče v okviru mehanizma Unije;

(iii) pomoč ustreza potrebam, ki jih je ugotovil ERCC, in se dostavi v skladu s priporočili ERCC o tehničnih specifikacijah, kakovosti, časovni ustreznosti in načinih dostave;

(iv) država, ki zaprosi za pomoč, sprejme pomoč v okviru mehanizma Unije neposredno ali prek Združenih narodov ali njihovih agencij oziroma ustreznih mednarodnih organizacij ter

(v) pomoč ob nesrečah v tretjih državah dopolnjuje kakršen koli skupni humanitarni odziv Unije.

1a. Znesek finančne pomoči Unije za prevoz zmogljivosti, ki niso predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite in ki se uporabijo v primeru nesreče ali grožnje nesreče v Uniji ali zunaj nje, ter za vso drugo podporo pri prevozu, ki je potrebna za odziv na nesrečo, ne presega 75 % skupnih upravičenih stroškov.

2. Znesek finančne pomoči Unije za zmogljivosti, predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite, v primeru nesreče ali grožnje nesreče v Uniji ali zunaj nje ne presega 75 % stroškov uporabe zmogljivosti, vključno s prevozom.

4. Finančna pomoč Unije za prevozna in logistična sredstva lahko krije do 100 % skupnih upravičenih stroškov, določenih v točkah (a) do (d), kadar je to potrebno za operativno učinkovitost združevanja pomoči držav članic in kadar so stroški povezani s čimer koli od naslednjega:

(a) kratkoročnim najemom skladiščnih objektov, v katerih se pomoč držav članic začasno shrani, da bi olajšali njen usklajen prevoz;

(b) prevozom iz države članice, ki nudi pomoč, v državo članico, ki omogoča usklajen prevoz pomoči;

(c) prepakiranjem pomoči držav članic, da se čim bolj izkoristijo razpoložljive prevozne zmogljivosti ali izpolnijo posebne operativne zahteve, ali

(d) lokalnim prevozom, tranzitom in skladiščenjem skupne pomoči, da se omogoči usklajena dostava v končni namembni kraj v državi članici, ki je zaprosila za pomoč.

4a. Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo za nacionalne namene v skladu s členom 12(5), vse stroške, vključno s stroški vzdrževanja in popravil, krije država članica, ki zmogljivosti uporablja.

4b. V primeru uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije finančna pomoč Unije krije 75 % operativnih stroškov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka finančna pomoč Unije krije 100 % operativnih stroškov zmogljivosti rescEU, potrebnih za nesreče z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, kadar se te zmogljivosti uporabljajo v okviru mehanizma Unije.

4c. Za uporabo zunaj Unije iz člena 12(10) finančna pomoč Unije krije 100 % operativnih stroškov.

4d. Kadar finančna pomoč Unije iz tega člena ne krije 100 % stroškov, preostali znesek stroškov krije prosilec za pomoč, razen če je z državo članico, ki nudi pomoč, ali državo članico, ki gosti zmogljivosti rescEU, dogovorjeno drugače.

4e. Za uporabo zmogljivosti rescEU lahko finančna pomoč Unije krije 100 % vseh neposrednih stroškov, ki so potrebni za prevoz tovora, logističnih sredstev in storitev znotraj Unije ter v Unijo iz tretjih držav.

5. V primeru združevanja prevoznih operacij, v katere je vključenih več držav članic, lahko ena država članica prevzame pobudo in zaprosi za finančno podporo Unije za celotno operacijo.

6. Kadar država članica zaprosi Komisijo, da odda naročilo za prevozne storitve, Komisija zaprosi za delno povračilo stroškov v skladu s stopnjami financiranja iz odstavkov 1a, 2 in 4.

6a. Brez poseganja v odstavka 1a in 2 lahko finančna podpora Unije za prevoz pomoči potrebna v primeru okoljskih nesreč, v katerih se uporablja načelo „onesnaževalec plača“, krije največ 100 % skupnih upravičenih stroškov. Veljajo naslednji pogoji:

(a) za finančno podporo Unije za prevoz pomoči zaprosi prizadeta država članica oziroma država članica, ki nudi podporo, na podlagi ustrezno utemeljene ocene potreb;

(b) prizadeta država članica ali, kjer je ustrezno, država članica, ki nudi podporo, sprejme vse potrebne ukrepe, da od onesnaževalca zahteva in dobi nadomestilo, v skladu z vsemi veljavnimi mednarodnimi ali nacionalnimi pravnimi določbami ali pravnimi določbami Unije;

(c) po prejemu nadomestila od onesnaževalca prizadeta država članica ali, kjer je ustrezno, država članica, ki nudi podporo, nemudoma povrne stroške Uniji.

V primeru okoljske nesreče iz prvega pododstavka, ki ne vpliva na državo članico, dejavnosti iz točk (a), (b) in (c) izvaja država članica, ki nudi podporo.

7. V skladu s tem členom je finančna pomoč Unije za prevozna in logistična sredstva upravičena za kritje vseh stroškov v zvezi s premikom prevoznih in logističnih sredstev, vključno s stroški vseh storitev, pristojbinami, logističnimi stroški in stroški pretovarjanja ter goriva in morebitnimi stroški nastanitve ter drugimi posrednimi stroški, kot so davki, splošne dajatve in tranzitni stroški.

8. Stroški prevoza lahko vključujejo stroške na enoto, pavšalne zneske ali pavšalne stopnje, določene glede na kategorijo stroškov.“;

(22) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Vrste finančnih intervencij in izvedbeni postopki

1. Komisija izvaja finančno podporo Unije v skladu s finančno uredbo.

2. Komisija izvaja finančno podporo Unije s posrednim upravljanjem v skladu s finančno uredbo ali, kadar je to upravičeno zaradi narave in vsebine zadevne dejavnosti, z neposrednim upravljanjem z organi iz točke (c)(ii), (iv), (v) in (vi) člena 62(1) finančne uredbe.

3. Finančna podpora na podlagi tega sklepa se lahko dodeli v kateri koli obliki, določeni v finančni uredbi, zlasti v obliki nepovratnih sredstev, javnih naročil ali prispevkov v skrbniške sklade.

4. V skladu s točko (a) drugega pododstavka člena 193(2) finančne uredbe se lahko ob upoštevanju zapoznelega začetka veljavnosti Uredbe (EU) 2021/836 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ter zaradi zagotovitve kontinuitete, v ustrezno utemeljenih primerih, opredeljenih v sklepu o financiranju ter za omejeno obdobje, stroške, nastale v zvezi z ukrepi, ki se podpirajo na podlagi tega sklepa, šteje za upravičene od 1. januarja 2021, tudi če so nastali pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva.

5. Za izvajanje tega sklepa Komisija z izvedbenimi akti sprejme letne ali večletne delovne programe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2). V letnih ali večletnih delovnih programih se določijo zastavljeni cilji, pričakovani rezultati, način izvajanja in njihov skupni znesek. Programi zajemajo tudi opis dejavnosti, ki se financirajo, navedbo zneskov, dodeljenih posamezni dejavnosti, in okvirni časovni razpored izvedbe. Letni in večletni delovni programi v zvezi s finančno pomočjo iz člena 28(2) vsebujejo opise predvidenih dejavnosti v državi, na katero se nanašajo.

Za dejavnosti, ki spadajo pod odziv na nesreče iz poglavja IV, ki jih ni mogoče vnaprej predvideti, letni ali večletni delovni programi niso potrebni.

6. Za namene transparentnosti in predvidljivosti se izvrševanje proračuna in načrtovane bodoče dodelitve vsako leto predstavijo in obravnavajo v odboru iz člena 33. Evropski parlament je treba ustrezno obveščati.

7. Poleg člena 12(4) finančne uredbe se odobritve za prevzem obveznosti in odobritve plačil, ki niso bile porabljene do konca proračunskega leta, za katero so bile vključene v letni proračun, samodejno prenesejo in se lahko prevzamejo in izplačajo do 31. decembra naslednjega leta. Prenesene odobritve se uporabijo samo za dejavnosti pri odzivu. V naslednjem proračunskem letu so prenesene odobritve prve odobritve, ki se porabijo.;

(*) Uredba (EU) 2021/836 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2021 o spremembi Sklepa št. 1313/2013/EU o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 185, 26.5.2021, str. 1).“;

(23) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 27*

Zaščita finančnih interesov Unije

Kadar tretja država sodeluje v mehanizmu Unije na podlagi sklepa, sprejetega v skladu z mednarodnim sporazumom ali na podlagi katerega koli drugega pravnega instrumenta, pristojnemu odredbodajalcu, uradu OLAF in Računskemu sodišču podeli potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti. V primeru OLAF take pravice zajemajo pravico do izvajanja preiskav, vključno s preverjanjem na kraju samem in inšpekcijami, kot je določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).“;

(24) člen 30 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19(6) in drugega pododstavka člena 21(3) se prenese na Komisijo do 31. decembra 2027.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Prenos pooblastila iz člena 19(6) in drugega pododstavka člena 21(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 19(6) ali drugega pododstavka člena 21(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(25) v členu 32(1) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) organizaciji podpore za prevozna in logistična sredstva, kot je določeno v členih 18 in 23;“;

(26) v členu 33 se doda naslednji odstavek:

„3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe“;

(27) v členu 34 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsaki dve leti predloži poročilo o operacijah in napredku, doseženem v skladu s členom 6(5) ter členoma 11 in 12. Poročilo vsebuje informacije o napredku pri doseganju ciljev Unije za odpornost na nesreče, ciljnih zmogljivosti in preostalih vrzeli iz člena 11(2), pri čemer se upošteva vzpostavitev zmogljivosti rescEU v skladu s členom 12. Poročilo vsebuje tudi pregled razvoja proračuna in stroškov, ki se nanašajo na odzivne zmogljivosti, ter oceno potrebe po nadaljnjem razvoju teh zmogljivosti.

3. Komisija do 31. decembra 2023 in nato vsakih pet let oceni uporabo tega sklepa ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži sporočilo o uspešnosti, stroškovni učinkovitosti in nadaljnjem izvajanju tega sklepa, zlasti kar zadeva člen 6(4), zmogljivosti rescEU ter stopnjo koordinacije in sinergij, doseženih z drugimi politikami Unije, programi in skladi, vključno z nujnimi zdravstvenimi razmerami. Navedenemu sporočilu se po potrebi priložijo predlogi za spremembo tega sklepa.“;

(28) Priloga I k Sklepu št. 1313/2013/EU se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi;

(29) naslov Priloge Ia se nadomesti z naslednjim:

„Kategorije upravičenih stroškov iz člena 21(3)“.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. maja 2021

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednik	*predsednica*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

PRILOGA

„PRILOGA I

Odstotni deleži za dodelitev finančnih sredstev za izvajanje mehanizma Unije iz člena 19(1a) in znesek iz člena 19a za obdobje od 2021 do 2027

Preventiva: 5 % +/– 4 odstotne točk**e**

Pripravljenost: 85 % +/– 10 odstotnih točk

Odziv: 10 % +/– 9 odstotnih točk

Načela

Pri izvajanju tega sklepa se ustrezno upošteva cilj Unije, da bo prispevala k splošnim podnebnim ciljem in ambiciji vključevanja dejavnosti na področju biotske raznovrstnosti v politike Unije, kolikor to omogočajo nepredvidljivost in posebne okoliščine pripravljenosti in odzivanja na nesreče.“.